

RAZSTAVA SLIK

BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI

RAZSTAVNI SALON ROTOVŽ

Maribor

2002

Natalija Šeruga

UMETNOSTNA GALERUA MARIBOR

ZAPISI

Karkoli v življenju naredimo, se v istem trenutku postara, postane nekaj, kar je minilo. In prav minevanje nam daje možnost, da se nam začnejo odpirati nove poti. V staro, znano in varno moramo zarezati in ga razkosati, da lahko iz njega potegnemo ali sestavimo novo podobo. In tisti hip, ko sežemo globoko v rano starega in ko nežno, da bi je ne poškodovali, primemo novo podobo, se združita žalost za starim in sreča ob novem, srečata se bolečina in užitek. Staro pustimo, kakor metulj svojo bubo, in novo podobo spustimo na svobodo. Kakor naznanja Pavel v drugem pismu Korinčanom: *Staro je prešlo, glejte, nastalo je novo!* (2 Kor 5, 14-15, 17-21)

Vsaka nova slika Natalije Šeruga je nova podoba, do katere je prišla skozi vse prejšnje slike. Začela je v okviru klasičnega slikarstva, z napetim platnom na lesenem podokvirju geometričnih oblik. Slike je sestavljala iz dveh ali treh delov, najpogosteje iz kroga, ki ga razpolovi in med njegovi polovici vrine kvadrat.

Natalija svojo zgodbo sestavlja iz drobnih delov: prstnih odtisov, peres, las ... Drobljenje, ornamentiranje slikovne ploskve ji je omogočalo, kakor kasneje šivanje, kontemplacijo. Sledijo Krila. Platno je napela na kovinski podokvir nepravilnih oblik. Geometrična oblika razpolovljenega kroga se je spremenila v organsko obliko, ki daje občutek luhotnosti in krhkosti, kakor tudi vrinjen kvadrat.

ZAPISI

Karkoli v življenju naredimo, se v istem trenutku postara, postane nekaj, kar je minilo. In prav minevanje nam daje možnost, da se nam začnejo odpirati nove poti. V staro, znano in varno moramo zarezati in ga razkosati, da lahko iz njega potegnemo ali sestavimo novo podobo. In tisti hip, ko sežemo globoko v rano starega in ko nežno, da bi je ne poškodovali, primemo novo podobo, se združita žalost za starim in sreča ob novem, srečata se bolečina in užitek. Staro pustimo, kakor metulj svojo bubo, in novo podobo spustimo na svobodo. Kakor naznanja Pavel v drugem pismu Korinčanom: *Staro je prešlo, glejte, nastalo je novo!* (2 Kor 5, 14-15, 17-21)

Vsaka nova slika Natalije Šeruga je nova podoba, do katere je prišla skozi vse prejšnje slike. Začela je v okviru klasičnega slikarstva, z napetim platnom na lesenem podokvirju geometričnih oblik. Slike je sestavlja iz dveh ali treh delov, najpogosteje iz kroga, ki ga razpolovi in med njegovi polovici vrine kvadrat.

Natalija svojo zgodbo sestavlja iz drobnih delov: prstnih odtisov, peres, las ... Drobiljenje, ornamentiranje slikovne ploskve ji je omogočalo, kakor kasneje šivanje, kontemplacijo. Sledijo Krila. Platno je napela na kovinski podokvir nepravilnih oblik. Geometrična oblika razpolovljenega kroga se je spremenila v organsko obliko, ki daje občutek luhotnosti in krhkosti, kakor tudi vrinjen kvadrat.

BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI

Zadnje slike so postale enojne. Meja med polovicama in vrinjenim se je zbrisala. Nepravilna oblika formata in šivi na slikovni ploskvi dajejo vtis, da je bila slika sestavljena iz več delov. Platno še vedno šiva na kovinski podokvir. Šivi postanejo pomemben del slike. Jasno je videti, kaj dela stabilen in napet nosilec slike: šivi, vbodi v platno. Kakor so se dvo- ali tridelne slike zlide v eno, so se tudi drobljeni koščki zlili v večje ploskve. Te zapolni z drobnimi potezami čopiča in ustvari drhtenje slikanega prostora, v katerem nas draži latentna podoba telesa. Telo obstaja, toda zdi se, kakor da se pri opazovanju slike znajdemo znotraj njega, kjer lahko opazujemo rane, hrepenjenja, bolečine, želje in užitke tistega, ki ga nosi.

Natalijine slike ne nastajajo po vrsti risanih ali slikanih skic. Sestavljenje njenih slik največkrat spodbujajo besede pisateljev, pesnikov ali filozofov ter besede iz pogоворov s prijatelji ali z naključnimi (ključnimi?) sopotniki na vlaku. Včasih najde del nove podobe mimogrede, v repu psa, ki ga je srečala v gozdu, listih bršljana, v čajniku, v peresu ptiča ... Besede in podobe spodbujajo njene notranje procese, ki jih pretopi v sliko, da jih postavi predse in se vidi. In to, kar vidi, znova postane staro, da lahko gradi novo. Svoj izgubljeni ali novi del, ki ga isče, ni več zunaj nje. Zaveda se, da je že v njej. Toda med njima je še vedno razpoka časa in prostora, ki jo bo slikarka šivala na novih slikah. Še vedno bo sestavljal, iskala manjkajoče in ravnovesje, toda vse bolj stabilno, bolj umirjeno in bliže k čistosti.

— Brigita Strnad

PAIN AND PASSION ARE ON THE SAME CIRCULAR LINE

Whatever we do in life grows old in the same moment, becomes something that has already passed. It is the passing away of things that gives us an opportunity to find new paths. We must cut into the old, the familiar and the secure and cut it into pieces to put together a new image. The moment we reach deep into the wound of the old and when we gently, so as not to hurt it, get a hold of the new image, sorrow for the old and happiness for the new combine, pain and pleasure combine. We leave the old as the butterfly leaves its cocoon, and we set the new image free. As Paul says in 2 Corinthians: Old things are passed away; behold, all things are become new. (2 Cor 5, 14-15, 17-21)

Each new painting of Natalija Šeruga is a new image that she reached through her previous paintings. She started within the framework of traditional painting, with a canvass stretched on a wooden frame of geometric shapes. Her paintings combined two or three parts, most commonly a circle which she divided into half and inserted a square between its halves.

Natalija composes her story from small parts: fingerprints, feathers, hair, etc. Fragmenting and ornamenting of the surface enabled her, as later on sewing did, to contemplate. Then Wings followed. She stretched the canvass onto a metal frame of irregular shapes. The geometric shape of a circle divided into half has been transformed into an organic form which renders a sensation of weightlessness and fragility. The inserted square has also changed. Her most recent paintings have become more unified.

The border between the halves and the inserted pieces has become less visible. The irregular form and the stitches give an impression that the painting consists of several parts. She still sews the canvass onto a metal framework. The stitches become an integral part of the painting. It is clear to see what the stable and tense part of the picture is: stitches, cuts into canvass. Two and three part paintings merged into one, and the fragmented pieces also merge into bigger surfaces. She fills those in with small strokes of the brush and to create a vibrating space.

Natalija does not use sketched drawings or paintings to create her images. Her creativity is most often stimulated by the words of writers, poets or philosophers and the talks with friend and passengers on the trains whom she meets by accident (or not?). She sometimes finds new images by the way, in the tail of a dog, in ivy leaves, a teapot, in the feather of a bird etc. Words and images stimulate her inner processes that she then turns into a picture to present them to herself and see herself. And what she sees becomes old again so that she can create something new. The lost part that she is looking for is no longer outside her. She knows it is within her. However, there is still a fissure of time and space that the painter will sew on the next paintings. She will continue to put together, look for the missing parts and balance, but everything will be more stable, more peaceful and closer to purity.

— Brigita Strnad

BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI

Cilj umetniškega ustvarjanja Natalije Šeruga ni zgolj slika kot končni rezultat le-tega, temveč tudi sam proces slikanja, ki ima v njenem primeru pravzaprav obredni, ritualni značaj. Slikarka najprej razpne platno na kovinske okvire, povite z belim blagom. Nato z iglo prebada platno ter ga poveže z okviri. Šiva počasi in zbrano, skorajda ritualno izvaja vbod za vbodom. Za vstop v sliko je pač potreben čas in prostor. Ritminizirane geste, ki jih slikarka izvaja, dosežejo zbranost duha, zbranost duha vodi v kontemplacijo, kontemplacija pa se se dotika »posvečenih« in hkrati s tem tudi tabuiziranih tem. Akt slikanja je pri Nataliji Šeruga poudarjen; procesualni in kontemplativni oznaki se pridružuje simbolni pomen v smislu subtilnega parafraziranje same vsebine, ki se razodeva na slikarskem platnu.

Gesta prebadanje platen, ki jo slikarka izvaja za pripravo slike in slikanja, je pravzaprav njegova degradacija, boleča prilastitev njegovega telesa, poseg v njegovo celovitost, ustvarjanje okrnjenosti tistega, kar nastopa kot nosilec telesa slike. In to je zgolj konceptualni uvod, ki se v splošnem ujema z samo vsebino slike. Namreč to, kar napoveduje fizična rana telesa slike, je punctum tistega, kar nas na podobi zadene v trenutku, kar celo morda rani naš pogled. In to so na slikah kosti in deli človeškega telesa, ki se prikazujejo (kako zanimivo!) bolj ali manj v kontrapunktih dekorativnim, vegetabilno ornamentiranim telesom. Človeško telo je šele z body-artom postalo primarni likovni dogodek, na telesu samem so raziskovali skorajda tabuizirana vprašanje: kje je meja med človeškim in nečloveškim, kaj pomeni srečanje s smrtnostjo lastnega telesa, ali smo se pripravljeni z njo soočati, ne da bi v nas klical moralni imperativ ... In slikarka prevede ta raziskovanje v slikarsko vsebino, dogajanje je zgoščeno na slikarski površini, kjer je javljajo kosti in deli človeškega telesa, ki so posledica njegove raztelesitve, degradacije, nakazujejo celo možnost njegove ukinitve, smrti.

V slikarski vsebini biva misteriozna konotacija na življenje in na njegovo razsežnost, pogojevano s telesom, ki definira našo primarno esenco bivanja. Šele s telesom pride kaj več, pride ljubezen in tudi bolečina, trajanje in konec. Zato telo ni igra, ampak resnično in doživeto dejstvo. In ta telesnost ni zgolj odrešujoča in svetla, ampak nosi s seboj nenehen prizvod bolečine. Telesa ne moremo pojmovati zgolj kot lepo, če nam prinaša ugodje, ne moremo njegove pojavnosti le simbolno ornamentirati v ornament, okras, spoprijeti se moramo tudi z njegovo bolečino. Pravzaprav je telo skrivnost našega življenja, kost in bolečina meja med življenjem in smrtjo. Zato je misterij, ki ga moramo odkriti. Slikarka ga prikaže zakritega z tančico. Odkrij jo!

Slikarstvo Natalije Šeruga – od samega procesa priprave na slikanje kot tudi končna izvedba – vsebuje nekakšen subtilni podton, ki grozo in šok prevaja v nekaj skrivenostnega, morda celo v nekaj vzvišenega in zato tudi lepega. Namreč estetiziranje elementov, ki sicer vzbujajo šok, ustvarja nasprotni učinek; vsebovana »groza« na njenih slikah zaradi misterioznosti postaja »lepa« in sprejemljiva. Slikarkin ustvarjalni *credo* bi se lahko celo označil kot poetično iskanje odgovorov na »posvečena« in tabuiziranih vprašanja. Vsebina njenih slik in njenega slikanja je sicer intimna, toda odpira se tudi gledalcu, le-ta si jo zlahka prisvoji. Sublimnost njene estetike morda celo omogoča gledalcu sprejeti tudi grozo, tudi konec in tudi smrt. Mogoče Natalija tabuje, strah in grozo z estetiziranjem celo omili in osmisli.

— Polona Lovšin

BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI

PAIN AND PASSION ARE ON THE SAME CIRCULAR LINE

The goal of Natalija Šeruga's artistic creation is not merely a painting as its end result, but also the process of painting, which in her case has characteristics of a ritual. The painter first stretches a piece of canvas onto metal tenterhooks wrapped with white cloth. Then she pierces the canvas with a needle and fastens it to the tenterhooks. She sews slowly and with mental concentration. She almost ritually performs a stitch after stitch. After all, it takes time to enter a painting. Rhythmic gestures that the painter performs help achieve the concentration of the spirit and the concentration of the spirit leads into contemplation that touches upon "consecrated" and therefore taboo topics. The act of painting is thus made more prominent. The symbolic meaning in the sense of a subtle paraphrasing of the content being revealed on the canvas joins this characteristic process and contemplation.

The piercing of the canvas is really its degradation, a painful appropriation of its body, an encroachment upon its wholeness, the creation of mutilation of what represents the bearer of the body of the painting. And this is merely a conceptual introduction that generally matches the content of the painting. What the physical wound of the body of the painting really predicts is the punctum of what hits us about the painting in an instant and may even wound our gaze. These are bones and parts of human body in the painting, which are shown (how interesting!) more or less in counterpoints to decorative, viably ornamented bodies. Body art made human body a primary artistic event. Issues that were almost taboo were researched on the body: where the border between human and inhuman is, where the border between a human being and a machine is, what the significance of meeting with the mortality of our own bodies is, are we ready to face it without the inner moral imperative screaming inside us etc. And the painter translates this research into art content, the events

are condensed on the art surface, where bones and parts of human body appear, which are the consequence of its dissection, degradation and even hint to a possibility of its annulment, death.

In the art content there is a mysterious connotation of life and its extensiveness, which is conditioned by the body, which defines our primary essence of being. Love and pain, duration and end come with the body. The body is not a play, but a real and an experienced fact. And this physicality does not merely bring deliverance and light, it carries with it an incessant accompanying sound of pain. Therefore the body cannot only be looked at as beautiful if it brings us pleasure, we cannot only symbolically transform its phenomenon into an ornament, adornment, we have to tackle its pain as well. The body is really the mystery of our life, the bone and pain of borders between life and death. Therefore it is a mystery that we have to solve. The painter shows it covered with a veil. Uncover it.

Natalija Šeruga's painting – from the process of preparation to the final execution – contains some subtle note that translates terror and shock into something mysterious, perhaps even dignified and therefore exquisite. The process of making those objects that are otherwise shocking into something beautiful creates an opposite effect: the "terror" contained in her pictures becomes "beautiful" and acceptable due to its mystery. The painter's credo could be phrased as poetical answer seeking to "consecrated" and taboo questions. The content of her paintings and her art is intimate, however, it also opens up to the observer who can easily appropriate it. Her sublime aesthetics perhaps even enables the observer to embrace also terror, the end and death. It could be that Natalija softens taboos, terror and fear and gives them meaning with her aesthetics.

— Polona Lovšin

*Žariš in žgeš in v twoji zlati luči
vsa trudna duša moja trepeta.
O sonce moje ti, do dna srca
izpali me, do smrti me izmuči.*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *Žariš in žgeš*

Six 1

*Takšna je zemlja v jutra beli rosi,
ko vsa spreželjna čaka, da lopata
odpre ji z rezom za semena vrata.*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *Ob zori*

Slate 2

*Zrl sem v strašne teme twojih brezen:
in ker bil pogled je moj zastrt
od bržkosti, nisem vedel, Smrt,
da si najskrivnostnejša Ljubezen.*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *Eros - Tanatos*

Six 3

*mislila bom: ti si v zemlji,
s tabo se ta zadnja kaplja
mojega telesa staplja
in porečem: »Jemlji, jemlji!«*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *De profundis*

Six

*Pil sem te in ne izpil, Ljubezen.
Ko duhteče vino sladkih trt
vžil sem te, da nisem bil več trezen
in da nisem vedel, da si Smrt.*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *Eros - Tanatos*

*In vendar čutim tajni boj dveh struj
in da sem val, ki v bregu se razkraja
in veter, ki stremi nazaj k izvoru.*

*Kako naj duša vsa se duši daja,
ko pa še sebi samemu sem tuj*

— Alojz Gradnik, Eros - Tanatos, *Dvogovor*

Sixty

*In ko mi zvezd bo odgovarjal ples
in name nema bo sijala luna,
naj tiho poči moja zadnja struna.*

— Alojz Gradnik, Harfa v vetru, *Harfa v vetru*

*Tisa se vzpenja kvišku. Gotsko oblikovana.
Pogled spolzi po njej navzgor in naleti na luno.
Luna je moja mati. Ni blaga kakor Marija.
Iz sinjih oblačil spušča netopirje in sove.
Kako rada bi verjela v nežnost*

— Sylvia Plath, Lirika, *Luna in tisa*

*Samo odgrni tančico, tančico, tančico.
Če bi bila smrt,

bi občudovala njeno globoko privlačnost,
njene brezčasne oči.
Vedela bi, da misliš resno.*

*Tedaj bi bila to posebna čast, to bi bil rojstni dan.
In nož ne bi zarezal, ampak vstopil

nedolžen in čist kakor otroški jok
in od moje strani bi spolzelo vesolje.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Darilo za rojstni dan*

*Panj je zapahnjen, nevaren je.
Z njim moram preživeti noč
in ne morem se ločiti od njega.
Nobenega okanca nima in zato ne vidim, kaj
je v njem.
Samo mrežica je, nobenega izhoda.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Prispetja čebeljega panja*

Six 10

*V meni prebiva jok.
Ponoči prhuta naokrog
in si s kremlji išče kaj, kar bi lahko ljubil.*

*Groza me je te mračne stvari,
ki spi v meni;
ves dan čutim njeno mehko, lahkotno premetavanje,
njeno zlobo*

— Silvia Plath, Lirika, *Brest*

*In tam čisto na koncu čaka hip,
trenutek, kaplja rose.
Kako daleč je še?
Tako majcen
je ta kraj, kamor grem, zakaj vse ta ovire -
telo te ženske,
ožgana krila...*

— Sylvia Plath, Lirika, *Priti tja*

Sinn 12

*Ni zadnje postaje, samo kovčki so,
iz katerih isti jaz prihaja na dan kakor obleka,
oguljena in razcapana, z žepi želja,
drobnarij in voznih listkov, kratkih stikov
in žepnih ogledal.*

— Sylvia Plath, Lirika, Totem

Side 13

In jaz, izvijaje se iz te kože

*starih povojev, dolgočasja, ostarelih obrazov,
stopam proti tebi iz črnega voza Lethe,
čista kot novorojenček.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Priti tja*

Besede

*Sekire,
od udarcev katerih gozd zvenči
in odmeva!
Odmevi potujejo ven
od središča kakor konji.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Besede*

*vrnitev sredi belega dne
na isti kraj, v isti obraz, v isti brezčutni
posmehljivi krik:*

*»Čudež!«
To me potolče.
Plačati je treba*

*za gledanje mojih brazgotin, plačati je treba
za poslušanje mojega srca.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Lazarka*

*Tokrat je tretjič.
Koliko ničvrednosti
je treba uničiti vsako desetletje.*

*Koliko milijonov vlakenc.
Množica, ki grizlja kikiriki,
rine noter, da bi videla,*

*kako mi snemajo povoje iz rok in nog -
veliki striptiz.
Gospodje, gospe,
to so moje roke,
moja kolena.*

— Sylvia Plath, Lirika, *Lazarka*

SEZNAM RAZSTAVLJENIH SLIK

- Slika 1* 2000, 210 x 120 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 2* 2000, 110 x 234 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 3* 2000, 65 x 118 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 4* 2001, 173 x 81cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 5* 2001, 173 x 81cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 6* 2001, 93 x 210 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 7* 2001, 140 x 140 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 8* 2001, 140 x 145 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 9* 2001, 140 x 145 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 10* 2001, 93 x 185 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 11* 2001, 185 x 93 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 12* 2002, 164 x 164 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 13* 2002, 164 x 164 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 14* 2002, 164 x 164 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 15* 2002, 164 x 164 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 16* 2002, 162 x 143 cm, alkidne in oljne barve na platnu
- Slika 17* 2002, 162 x 143 cm, alkidne in oljne barve na platnu

---

BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI

Natalija Šeruga. Maribor. 1971. Dedek in poletja v Radencih. Močvirje. Spominčice iz razbitega stekla v zemlji pod drevesi. 1980, izgubim vid na desnem očesu in nekaj tednov se mi zdi, da sem mrtva. Vse izdane pesniške zbirke Alojza Gradnika. Od 1994 do 1998 dnevi s Klavdijem na Erjavčevi 23 v Ljubljani - Akademija za likovno umetnost. Profesorji Metka Krašovec, Bojan Gorenec, Nadja Zgonik. 1997 Študentska Prešernova nagrada ALU in strah pred besedo dekorativno. 1999 diplomiram - Ponovitve, atomizacija, drobljenje na slikovni ploskvi in užitek ornamentiranja. Isto leto vpišem podiplomski študij slikarstva pri Bojanu Gorenecu. Poleti 2000 praskam star omet čisto do opeke in sveže pobarvam stene. Selitev na Cankarjevo 8 v Radence. Močvirje. Spominčice iz razbitega stekla v zemlji pod drevesi. Da, prav pod to mehko travo, spodaj.

RAZSTAVE

SAMOSTOJNE:

- *Stike*, Likovni salon Celje, 1999, Celje
- *Spomniti se. Loviti sebe*, Razstavni salon Tehniških fakultet v Mariboru (v sodelovanju z Umetnostno galerijo Maribor), 2000, Maribor

SKUPINKE:

- *Umetniške študije. Cultural Studies*. Umetnostna galerija Maribor, Razstavni salon Rotovž, 2000, Maribor
- *Kompilacija*, Umetnostna galerija Maribor, Razstavni salon Rotovž, 2000, Maribor
- *Razstava stik Likovne kolonije Tulum*, Miheličeva galerija, 2000, Ptuj
- *Stika 2000*, EQRNA, 2000, Ljubljana
- *Razstava 2.s*, Galerija Miklova luša, 2000, Ribnica
- *Razstava stik Likovne kolonije Tulum*, Miheličeva galerija, 2001, Ptuj
- *Eye-Try-2*, Multimedijiški center Kibla, 2002, Maribor
- *Moška in ženska ročna dela*, Mestna galerija Nova Gorica, 2002, Nova Gorica

Natalija Šeruga, razstava slik
BOLEST IN STRAST STA V ISTI KROŽNI ČRTI
(naslov razstave iz poezije Alojza Gradnika)

Umetnostna galerija Maribor, Razstavni salon Rotovž
Trg Borisa Kraigherja 3, Maribor, www.umetnostnagalerija.si
14. 6.-13. 7. 2002

Katalog izdala in založila: Umetnostna galerija Maribor

Zanjo: Meta Gabršek Prosenc

Avtorici besedila: Brigita Strnad, Polona Lovšin

Lektorianje: Aleksandra Kozarov

Prevod: Vesna Slana

Fotografije in portret avtorice: Damir Klajic

Postavitev in fotoliti: MCA Maribor

Tisk kataloga: Eurotrade Print d.o.o.

Naklada: 700 izvodov

Junij 2002

mecen Nova KBM d.d.

ZAHVALA ZA POMOČ OB IZDAJI KATALOGA

Nova KBM Maribor d.d., Bard d.o.o., Carl Zeiss d.o.o., Krajevna skupnost Radenci,
Občina Radenci, Kačar-Mont d.o.o., TVT Storitve d.o.o., Mestna občina Maribor

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

75.071 Šeruga N. (064)
061.4(497.4 Maribor)

ŠERUGA, Natalija

Bolest in strast sta v isti krožni črti : razstava slik :
Umetnostna galerija Maribor, Razstavni salon Rotovž, 14.6.-13.7.2002
/ Natalija Šeruga ; [avtorici besedil Polona Lovšin, Brigita Strnad ;
prevod Vesna Slana ; fotografije in portret avtorice Damir Klajič]. -
Maribor : Umetnostna galerija, 2002

COBISS-ID 47656705

